

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

navrhovatelů: a) J. H., X,
b) J. H., X,
c) L. S., X,
všichni zastoupeni JUDr. Janou Kopáčkovou, advokátkou,
Petrovická 283, 344 01 Domažlice,

proti
odpůrci: Město Domažlice, IČO 00253316, náměstí Míru 1, 344 01 Domažlice,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Změny č. 3 územního plánu Domažlice, schváleného usnesením Zastupitelstva města Domažlice ze dne 18. 12. 2024, č. 764, a to v části upravující založení lokálního biocentra LBC.252-Při Potocích,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

[I] Předmět řízení

1. Návrhem ze dne 2. 1. 2026 se navrhovatelé domáhali, aby Krajský soud v Plzni (dále jen „soud“) zrušil opatření obecné povahy - Změnu č. 3 územního plánu Domažlice, schváleného usnesením Zastupitelstva města Domažlice ze dne 18. 12. 2024, č. 764 (dále též jen „OOP“), a to v části upravující založení lokálního biocentra LBC.252 - Při Potocích.
2. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle § 171 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů [§ 43 odst. 4 věta čtvrtá zákona č. 183/2006 Sb. (starý stavební zákon), resp. § 73 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb. (nový stavební zákon)].

[II] Návrh

3. Navrhovatelé připomněli, že jsou vlastníky pozemků č. parc. X, XA a XB v k.ú. X (dále též jako „Pozemky“), které jsou dotčeny napadeným opatřením obecné povahy.
 4. Předchozí znění územního plánu zahrnovalo Pozemky do zóny zahrad a sadů. Nové zařazení Pozemků do lokálního biocentra naprosto zásadním způsobem ovlivňuje možnosti jejich využití ze strany vlastníků a neúměrně zatěžuje jejich vlastnické právo, a to bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění. Záměr na zařazení Pozemků do plochy lokálního biocentra postrádá v textu OOP potřebné odůvodnění, což zákonitě evokuje pocit, že záměr byl navržen neodborně a nedostatečně. Tento zásadní nedostatek působí jako logický následek, že i posouzení a projednání záměru a jeho implementace do OOP jsou nedostatečné.
 5. Biocentrum jako jeden z prvků územního systému ekologické stability je v platné právní úpravě (vyhláška č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů) vymezeno jako biotop v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému. Lokální biocentrum Při Potocích, do něhož jsou Pozemky podle OOP zařazeny, má mít charakter mokřadního lokálního biocentra.
 6. OOP postrádá jakékoliv vysvětlení toho, jaký ekosystém má být tímto lokálním biocentrem chráněn, resp. existence jakého ekosystému má být díky lokálnímu biocentru Při Potocích umožněna. Mokřadní lokální biocentrum je v odborné literatuře definováno jako malá, ale ekologicky cenná oblast v krajině (často tvořená tůněmi, mokřady, lužními lesy), která je součástí širšího systému (ÚSES), umožňuje trvalou existenci místním druhům rostlin a živočichů a slouží jako důležitý uzel a zdroj pro migrující organismy, propojující větší ekologické celky. Jedná se o prostor, který je záměrně vytvářen nebo revitalizován pro podporu biodiverzity, zejména vlhkomilných společenstev, v kulturní krajině.
 7. Dotčené Pozemky nicméně rozhodně nemají povahu tůní, mokřadů či lužních lesů. Podatelům není naprosto zřejmé, existenci jakých místních druhů rostlin a živočichů má zařazení jejich Pozemků do mokřadního lokálního biocentra trvale umožnit.
 8. Typickým rysem všech mokřadů, v celé jejich představitelné rozmanitosti, je mimo jiné vyšší hladina povrchové či podpovrchové vody. Např. Ministerstvo životního prostředí v souvislosti s Ramsarskou úmluvou definuje, že pro potřeby České republiky se mokřadem rozumí zejména rašeliniště, slatiniště, rybníky, soustavy rybníků, lužní lesy, nivy řek, mrtvá
- Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ramen, tůňe, zaplavované nebo mokré louky, rákosiny, ostricové louky, prameny, prameniště, toky a jejich úseky, jiné vodní a bažinné biotopy údolní nádrže zatopené lomy, šterkovny, pískovny, horská jezera, slaniska.

9. Dotčené Pozemky nelze ani při nejlepší vůli zařadit do žádné z uvedených kategorií. Hladina podzemní vody v dané lokalitě rozhodně nesplňuje parametry mokřadu – vždyť i v době lokálních povodní v roce 2006 zůstaly Pozemky velkou vodou nedotčené, nedošlo k naprosto žádnému zatopení, ani k zvednutí hladiny podzemních vod. Navrhovatelé zdůraznili, že od doby realizace investice do kanalizace Havlovice (akce „Čistá Berounka“) v roce 2011 je patrný naprosto výrazný a prokazatelný pokles hladiny podzemní vody ve studni o zhruba 50 %.
10. Lokalita Při Potocích má mít v rámci Územního systému ekologické stability povahu hygrolfilního biocentra. Navrhovatelé měli za to, že daná lokalita však zmíněnou funkci rozhodně nemůže plnit, vždyť na pozemcích proběhl v minulosti návoz skládky. Už tato historicky prokazatelná skutečnost vylučuje, aby Pozemky plnily funkci biocentra.
11. V textu OOP je v části věnované územnímu systému ekologické stability uvedeno, že byla zohledněna platná metodika Ministerstva životního prostředí 3/2017 pro vymezování ÚSES, nicméně z celého textu OOP je patrné, že jde o pouhou proklamaci. Postup pořizovatele OOP je v přímém rozporu s principy, které Ministerstvo životního prostředí v této metodice definuje (= princip biogeografické reprezentativnosti, princip funkčních vazeb ekosystémů, princip přiměřených prostorových nároků, princip zohlednění aktuálního stavu krajiny, princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině, princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES, princip přiměřené konzervativnosti).
12. OOP nenabízí jediný argument umožňující posouzení souladu jeho obsahu s výše popsanými principy, za všechny lze zmínit např. princip přiměřené konzervativnosti, který vybízí k minimalizaci zásahů jak do stávajících vyhovujících koncepčních řešení, tak do vymezených skladebných částí ÚSES. Vychází z relativní neměnnosti přírodních podmínek a ze skutečnosti, že ÚSES je na většině území našeho státu již vymezen. Ministerstvo životního prostředí výslovně zdůrazňuje, že každá případná změna stávajícího ÚSES musí být velmi zodpovědně zvážena a patřičně odůvodněna.
13. Protože OOP neobsahuje žádné odůvodnění zásahu v podobě zřízení lokálního biocentra na Pozemcích, je v tomto smyslu v zásadním rozporu se závaznou Metodikou MŽP.
14. Za pozornost stojí i skutečnost, že ruku v ruce se zařazením Pozemků do lokálního biocentra dochází k zrušení lokálního biocentra na části pozemku č. parc. XC, opět bez jakéhokoliv bližšího vysvětlení. Pochybnosti budí rovněž rozšíření zóny individuálního bydlení na protější straně řeky.
15. Každá případná změna či úprava koncepce či vymezení ÚSES musí být podle Metodiky MŽP velmi zodpovědně zvážena a patřičně odůvodněna. Zásadnější změny (pokud nejsou vyvolané jinými zájmy) je nutné odůvodnit prokazatelnými chybami v původní koncepci či v původním vymezení. Dílčí úpravy či upřesnění je nutné odůvodnit buď nepřesnostmi v původní koncepci či v původním vymezení, nebo vznikem nových relevantních skutečností ovlivňujících vymezení ÚSES. To vše OOP postrádá.
16. Navrhovatelé nabyli vzhledem k dlouhodobému, stabilnímu a po léta neměněnému zařazení Pozemků do zóny zahrad a sadů legitimního přesvědčení, že Pozemky budou moci využívat

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v souladu s účelem, pro který byly od nepaměti určeny a který odpovídá údajům o druhu a způsobu využití Pozemků evidovaným v katastru nemovitostí. Stejně tak nabyli legitimní očekávání, že ze strany Města Domažlice je, a i nadále bude, respektována kontinuita územního plánování. Změna č. 3 územního plánu v tomto smyslu představovala nečekaný zásah do jejich legitimního očekávání a právní jistoty.

17. Navrhovatelé jsou si vědomi své procesní pasivity v procesu přijímání OOP, nicméně k té došlo z objektivního důvodu, kdy navrhovatelé v souladu se zásadou ochrany dobré víry, legitimního očekávání a kontinuity územního plánování spoléhali na zachování stability zařazení Pozemků do zóny zahrad a sadů. Jejich spoléhání na zachování této stability podpořil též fakt, že změna č. 3 územního plánu byla v regionálním tisku prezentována jako opatření zaměřené mimo jiné na rozvoj zejména rekreačních a zahrádkářských oblastí. Ostatně, tato skutečnost je výslovně definována jako cíl navržených změn též v odůvodnění OOP (viz str. 8 a 9). Tento způsob prezentace změny č. 3 územního plánu vyvolal v navrhovatelích pochopitelný závěr, že projednávaná změna č. 3 územního plánu se Pozemků vůbec netýká, neboť Pozemky podle dosavadního územního plánu spadaly právě do kategorie zahrad.
18. Soudní praxe klade důraz na „*vyvážení zájmů vlastníků dotčených pozemků s ohledem na veřejný zájem, kterým je v nejširším slova smyslu zájem na harmonickém využití území*“ (viz k tomu např. rozhodnutí NSS č.j. 2 Ao 2/2007-73). Navrhovatelé měli zato, že u OOP v části věnované zařazení Pozemků do lokálního biocentra Při Potocích nemůže být o harmonickém využití území řeč. OOP je tím pádem v rozporu s cíli územního plánování a nepřiměřeným způsobem zasahuje do práv navrhovatelů coby vlastníků. Při zpracování a přijímání OOP nebylo nijak prokázáno, že Pozemky naplňují kritéria odůvodňující jejich zařazení do mokřadního lokálního biocentra. Odpůrce tak naprosto neadekvátně bez potřebného posouzení zasáhl do vlastnických práv navrhovatelů. Skutečný stav je ten, že skutečné vlastnosti Pozemků jsou kritériím na mokřadní lokální biocentrum velmi vzdálené.
19. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se navrhovatelé domáhali, aby soud rozhodl tak, že opatření obecné povahy – změna č. 3 územního plánu Domažlice schválená usnesením Zastupitelstva Města Domažlice č. 764 ze dne 18. 12. 2024 se co do zařazení pozemků č. parc. X, XA, XB v k.ú. X do mokřadního lokálního biocentra Při Potocích zrušuje.

[III] Vyjádření odpůrce k návrhu

20. Odpůrce reagoval na návrh v podání ze dne 20. 2. 2026. V něm předně konstatoval, že o pořízení OOP rozhodlo zastupitelstvo města mj. na základě zprávy o uplatňování územního plánu Domažlice v uplynulém období 2016–2021, kterou citovaným usnesením schválilo. Již před schválením zprávy o uplatňování územního plánu Domažlice se k jejímu návrhu vyjádřil dne 12. 11. 2021 Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Plzeňský kraj, který se po celou dobu na pořizování OOP aktivně podílel.
21. Výše uvedené zmínil odpůrce v kontextu toho, že to byl Státní pozemkový úřad, kdo v rámci práce na komplexních pozemkových úpravách v k. ú. Domažlice zpracoval plán společných zařízení (ve smyslu § 9 odst. 8 zákona č. 139/2002 Sb.), jehož součástí byl i plán úpravy územního systému ekologické stability (ÚSES). Plán společných zařízení a aktualizovanou mapu plánu společných zařízení schválilo Zastupitelstvo města Domažlice usnesením č. 478 dne 20. 12. 2023. Plán společných zařízení, resp. v něm obsažený plán ÚSES se tak stal jedním z podkladů pro zpracování Změny č. 3, a změna ve vymezení lokálního Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

biocentra LBC 252 popsaná ve zmíněném plánu společných zařízení byla do Změny č. 3 zapracována.

22. V souvislosti se zapracováním obsahu plánu společných zařízení v rámci OOP byla zohledněna též platná metodika Ministerstva životního prostředí 3/2017 pro vymezování ÚSES. Výsledkem výše uvedeného postupu je pak nové vymezení LBC 252 v OOP tak, že zahrnuje i Pozemky, přičemž uvedená změna je zevrubně odůvodněna v části I.1.8 (KONCEPCE USPOŘÁDÁNÍ KRAJINY) na str. 34 odůvodnění OOP. Odpůrce tak nesouhlasil s tvrzením navrhovatelů, že zařazení Pozemků do lokálního biocentra není dostatečně odůvodněno.
23. Dále, odpůrce nesouhlasil ani s názorem, že zařazení Pozemků do lokálního biocentra zásadním způsobem ovlivňuje možnosti jejich využití ze strany vlastníků. Skrze OOP totiž nedošlo ohledně Pozemků k žádné změně v tom, že jsou stále vymezeny jako zastavěné území s funkčním využitím ploch zeleň – zahrady a sady (označení v ÚP Domažlice – ZZ). Nad rámec toho jsou Pozemky zařazeny do lokálního biocentra LBC 252 jako prvek územního systému ekologické stability. OOP pak výslovně popisuje, že pro funkční využití ploch biocenter je přípustné mj. „současné využití“. Současným využitím se rozumí využití upravené platným územním plánem Domažlice pro plochy „zeleň – zahrady a sady“. Uvedené plochy je možné využít přednostně pro pěstování ovoce, zahradnictví. Přípustné je i jejich využití například pro trvalé travní porosty, izolační a doprovodnou zeleň. OOP proto nepředstavuje nečekaný zásah do legitimního očekávání navrhovatelů vztahujícího se k možnosti užívat Pozemky „v souladu s účelem, pro který byly od nepaměti určeny“. OOP neomezilo možnosti navrhovatelů užívat Pozemky jako „zahrady“, jak to odpovídá zápisu druhu pozemků v katastru nemovitostí.
24. Krom toho, nemůže obstát ani argument, že ono legitimní očekávání získali navrhovatelé v důsledku „dlouhodobého, stabilního a po léta neměnného zařazení Pozemků do zóny zahrad a sadů“. Územní plánování je proces, který reaguje na vývoj v území, ostatně i proto stavební zákon (ať zákon č. 183/2006 Sb., tak zákon č. 283/2021 Sb.) ukládá zpracovávat zprávy o uplatňování územního plánu, které pak slouží jako podklad pro zpracování změn územního plánu. Územní plán obce musí být také v souladu se zásadami územního rozvoje kraje, takže i tyto zásady územního rozvoje jsou podstatné při rozhodování o změnách územního plánu obce. Nelze proto očekávat, že když jsou pozemky v územním plánu zařazeny určitým způsobem po dlouhou dobu, že tak zůstanou zařazeny navždy. Dlouhodobé zařazení pozemků podle územního plánu tak podle názoru odpůrce nemůže založit legitimní očekávání, že takové zařazení pozemků zůstane neměnné navždy.
25. Závěrem odpůrce připomněl, že navrhovatelé v průběhu pořizování OOP neuplatnili žádné námitky ani připomínky, ačkoliv pořizovatel v procesu pořizování řádně doručoval veškeré písemnosti (např. zprávy o uplatňování a návrhy OOP v jednotlivých fázích pořizování) veřejnou vyhláškou, takže navrhovatelé měli možnost se s obsahem OOP seznámit. Skutečnost, že o pořizování OOP věděli, potvrzují navrhovatelé sami, když v návrhu popisují, jak bylo o průběhu přípravy OOP referováno v místním tisku. Vysvětlení navrhovatelů, že v procesu přijímání zůstali pasivní proto, že neočekávali, že by se OOP mělo týkat Pozemků, tak působí poněkud nepřipadně. Pasivita navrhovatelů v procesu přijímání OOP by tak měla být hodnocena k jejich tíži.

[IV] Posouzení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

26. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
27. Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je upraveno v § 101a až § 101d soudního řádu správního.
28. Postup soudu při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vymezil Nejvyšší správní soud takto: „*Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za první, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.*“ (rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný pod č. 740/2006 Sb. NSS).
29. Zároveň je třeba připomenout, že soudní praxe uplatňuje k přezkumu územně plánovací dokumentace přístup, který se vyznačuje na straně jedné striktní zdrženlivostí, pokud jde o přímé zasahování moci soudní do výkonu ústavního práva na územní samosprávu, který však na straně druhé také reflektuje povinnost chránit ústavní práva jednotlivců, která mohou být výkonem samostatné působnosti územních samosprávných celků dotčena.
30. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud podle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. „*Nynější právní úprava počítá s přísnějším promítnutím dispoziční zásady, a soud je tak vázán při přezkumu rozsahem i důvody návrhu, podobně jako je tomu u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2013, čj. 2 Aos 1/2013-138).*“ (Lukáš Potěšil a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vyd. Praha 2014, str. 954).
31. Podle § 101a odst. 1 soudního řádu správního, *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Ten, kdo je oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může současně s takovou žalobou nebo návrhem navrhnout zrušení tohoto opatření obecné povahy nebo jeho části; jsou-li však žaloba nebo jiný návrh podávány po uplynutí lhůty podle § 101b odst. 1, může navrhnout pouze, aby soud rozhodl, že se takové opatření obecné povahy nebo jeho část v této věci nepoužijí, pokud by jinak byly dány důvody pro jejich zrušení. Soud umožní tomu, kdo napadené opatření obecné povahy vydal, aby se k návrhu na nepoužití opatření obecné povahy nebo jeho části vyjádřil; ustanovení § 78 odst. 8 se použije obdobně.*
32. Podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního, *návrh kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoli za řízení návrhové body omezit.*
33. Podle § 101b odst. 4 soudního řádu správního, *při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

34. Podle § 101d odst. 2 věty první a druhé soudního řádu správního, *dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší v nezbytně nutném rozsahu, a to dnem právní moci rozsudku, nebo k pozdějšímu dni, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne.*
35. Soud rozhodl ve věci bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tím souhlasili oba účastníci sporu.
36. Návrh není důvodný.
37. Úvodem soud s ohledem na obsah návrhových námitek, kdy se jednotlivé argumenty vzájemně prolínají, předestírá, že není jeho povinností reagovat na každou dílčí námitku a tu obsáhle vyvracet. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace navrhovatelů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č.j. 7 As 126/2013-19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č.j. 7 Afs 85/2013-33, či rovněž nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).
38. Jak bylo řečeno výše, rozhodování správních soudů vychází při posuzování územně plánovací dokumentace ze zásady zdrženlivosti do zasahování do výkonu ústavního práva na územní samosprávu. To může být „prolomeno“ v případě, kdy by výkonem samostatné působnosti územních samosprávních celků došlo k porušení ústavních práv jednotlivců.
39. Pozemky navrhovatelů byly skrze OOP zařazeny do lokálního biocentra LBC 252. Stran funkčního využití byly Pozemky vymezeny jako zastavěné území s funkčním využitím ploch zeleň – zahrady a sady (označení ZZ), což navrhovatelé nezpochybnili. Stěžejním ohledně možnosti využití Pozemků bylo tvrzení, že *„navrhovatelé nabyli vzhledem k dlouhodobému, stabilnímu a po léta neměnnému zařazení Pozemků do zóny zahrad a sadů legitimního přesvědčení, že Pozemky budou moci využívat v souladu s účelem, pro který byly od nepaměti určeny a který odpovídá údajům o druhu a způsobu využití Pozemků evidovaným v katastru nemovitostí“*.
40. Je třeba připomenout, že při tvorbě územního plánu může dojít (a zpravidla dochází) ke střetu hned několika práv a oprávněných zájmů. Nejčastěji je takový konflikt prezentován střetem mezi právem obce/města na to rozhodnout si o tom, jak se bude z územního hlediska rozvíjet v horizontu příštích let či desetiletí, a výkonem vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků. V procesu přijímání územního plánu se pak musí najít rozumný kompromis, přičemž zpravidla nelze očekávat, že výsledek bude bez jakýchkoliv výhrad přijat všemi zúčastněnými. Úlohou správních soudů, jak již bylo zmíněno výše, je bránit evidentním případům svévole či dokonce šikany vlastníků dotčených pozemků. Soud však nic takového v souzené věci neshledal.
41. Na str. 26 výrokové části OOP je uvedeno mj. toto: *„Pro funkční využití ploch biocenter je a) přípustné současné využití“*. Nebylo tak možno přitakat obavám navrhovatelů, že nebudou moci i nadále využívat své pozemky způsobem jako doposud, tedy coby zahrady či sady. Předmětná část OOP tuto obavu jednoznačně vyvrací. Není proto pravdou, že by OOP představovalo nečekaný zásah do legitimního očekávání a právní jistoty navrhovatelů, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ti budou moci i nadále využívat Pozemky způsobem jako dosud (což byl leitmotiv návrhových tvrzení). Fakt, že Pozemky budou součástí lokálního biocentra LBC 252 je jen jakousi nadstavbou, která se nikterak nedotkne stávajícího způsobu využití Pozemků.

42. Nedůvodná byla rovněž námitka brojící proti odůvodnění zařazení Pozemků do lokálního biocentra LBC 252.
43. Odůvodnění OOP se věnuje změně koncepce územního systému ekologické stability v území (= ÚSES) na str. 34, kde je uvedeno toto: *„Při zpracování byla zohledněna též platná metodika Ministerstva životního prostředí 3/2017 pro vymezení ÚSES. Stávající systém ÚSES vycházel ze starého generelu a již neodpovídal aktuálním požadavkům na vymezení plánu ÚSES. V rámci aktualizace Plánu místního ÚSES pro KoPÚ Domažlice bylo zjištěno, že závazný ÚSES v ÚP Domažlice nedodržel některé přístupy vymezení ÚSES. Musela proto být provedena revize ÚSES a jejich aktualizace podle nejnovější metodiky MŽP (3/2017) s upřesněním na aktuální geodetické zaměření, situaci KN či lesnický detail a s prostorovým provázáním na systémy vyšší hierarchie do požadované hustoty sítě podle charakteru biochor.“*
44. Jistě si lze představit podrobnější odůvodnění zamýšlené změny ÚSES. Nicméně, míra možného úspěchu navrhovatelů stran odůvodnění OOP je determinována jejich naprostou procesní pasivitou v procesu jeho přijímání. Argument, že ona pasivita byla způsobena *„z objektivního důvodu, kdy navrhovatelé v souladu se zásadou ochrany dobré víry, legitimního očekávání a kontinuity územního plánování spoléhali na zachování stability zařazení Pozemků do zóny zahrad a sadů“*, neboť *„jejich spoléhání na zachování této stability podpořil též fakt, že změna č. 3 územního plánu byla v regionálním tisku prezentována jako opatření zaměřené mimo jiné na rozvoj zejména rekreačních a zahrádkářských oblastí“*, neobstojí. Zásada *„právo přejí bdělým“* (latinsky *„vigilantibus iura scripta sunt“*) je jedním ze základních pilířů moderního právního řádu. Převáděno do praxe, každý má povinnost aktivně se starat o svá práva, chránit své zájmy a včas je uplatňovat. Koná-li někdo v rozporu s touto zásadou, vystavuje se nebezpečí, že jeho práva (nároky) budou oslabeny, či dokonce zaniknou.
45. Pokud se navrhovatelé obávali toho, že jim bude znemožněno nadále užívat Pozemky jako dosud, byla tato obava lichá (viz výše). A pokud byli v procesu přijímání OOP pasivní, sotva mohou očekávat, že OOP bude odůvodněno v rozsahu, v jakém se ho domáhají v návrhu. Dle názoru soudu, OOP jasně a srozumitelně vyjevilo, co vedlo jeho pořizovatele k daným změnám co do jejich důvodu i rozsahu, tedy že stávající systém vycházel ze starého generelu a neodpovídal aktuálním požadavkům na vymezení plánu ÚSES, a musela proto být provedena jeho revize a aktualizace podle nejnovější metodiky MŽP (3/2017) s upřesněním na aktuální geodetické zaměření, situaci KN či lesnický detail s prostorovým provázáním na systémy vyšší hierarchie do požadované hustoty sítě podle charakteru biochor.
46. Navrhovatelé jen obecně a bez potřebných konkrétních tvrzení, že *„nové zařazení Pozemků do lokálního biocentra naprosto zásadním způsobem ovlivňuje možnosti jejich využití ze strany vlastníků a neúměrně zatěžuje jejich vlastnické právo, a to bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění“*. Soudu není zřejmé, v čem navrhovatelé spatřují ono *„zásadní ovlivnění možnosti využití Pozemků“* a *„neúměrné zatížení vlastnických práv Navrhovatelů“*. Pozemky bylo možno do okamžiku přijetí OOP využívat jako zahrady (sady) a bude tomu tak i nadále. Žádné neúměrné zatížení vlastnického práva navrhovatelé nespecifikovali. Soud není oprávněn, natož povinen za účastníky řízení domýšlet/dotvářet obsah jejich podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

47. Shrnuto, prizmatem výše uvedených zásad uplatňovaných při přezkumu územních plánů, soud dospěl k závěru o nedůvodnosti uplatněných návrhových tvrzení, a proto návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

48. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
49. V daném případě soud návrh navrhovatelů zamítl, a proto plný úspěch ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. měl odpůrce.
50. Při rozhodování o nákladech řízení v této věci vycházel soud z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č.j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS: *„Žalované správní orgány mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).“* V souzené věci však odpůrce není malou obcí bez příslušného odborného personálu, ale okresním, z hlediska počtu obyvatel více než jedenáctitisícovým městem, které má dle názoru soudu dostatečně robustní odborný aparát, aby před soudem obhájil důvody přijetí OOP. Proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. 4. 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.